

Hansen mener at en del leger i spesialisthelsetjenesten, som for eksempel hudleger, kan få inntrykk av at fastleger ikke kan nok om feltet. – De får en del henvisninger fra de allmennlegene som ikke kan så mye om hud, men ser ikke alle de pasientene som fastlegene tar selv. Da tror de ofte at fastleger generelt kan lite om hud, sier han.

Innebygd vekking

Når han ikke snakker engasjert om utfordringene for leger, er den innflyttede Bergenslegen gjerne ombord i båt i skjærgården eller på konserter og ballettforestillinger. Etter 30 år som østlending i eksil, er han vant til regnet. De fem barna er nå blitt voksne, og Hansen og hans kone som er

kirurg, er ferdig med det som til tider var et puslespill med barnepass og turnus og legevakt. To av barna er blitt arvelig belastet av å ha to legeforeldre, og studerer medisin.

– Jeg opplevde faktisk en gang å havne i samme utvalg som min sønn, og han ble leder av utvalget, smiler Hansen.

Karrieren med verv begynte da han takket ja til å være med i komiteen til Solstrandkurset. Så ble det Fagutvalget i Alment praktiserende lægers forening, et utvalg han etter hvert ble leder av. Neste trinn i karrieren var styret i NSAM. Etter omleggingen til fagmedisinske foreninger ble han nestleder i Norsk forening for allmenntilleggsmedisin.

Fastlegen har det siste året brukt nær-

mere 40 prosent av tiden sin på vervene i Legeforeningen. Men han har likevel et litt behageligere liv nå enn da han var med i NSAM.

– Vi måtte være økonomiske, så det ble til at jeg sov mye på en oppblåsbar madrass hjemme hos folk når vi hadde møter. Madrassen slapp ut luft, og jeg nådde som regel gulvet akkurat når det var tid for å stå opp. Vi spøkte med at det var en madrass med innebygd vekking, smiler Trond Egil Hansen.

Cecilie Bakken

cecilie.bakken@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Forebyggende helsearbeid er viktigst

Arbeidsmedisineren Gunnar Skipenes går inn i sentralstyret med et meget sterkt engasjement for forebyggende helsearbeid.

Skipenes møtte som varamedlem i forrige periode og er ingen fersking i sentralstyret. – Det er viktig at vi alle er innstilt på å ta vår tørn som tillitsvalgte, sier han. Han startet sin tillitsvalgtkarriere i 1998 som fylkestillitsvalgt for Norsk arbeidsmedisinsk forening (Namf) og som styremedlem i Troms legeforening, før han i 2005 ble valgt som varamedlem til sentralstyret og nå i høst som styremedlem.

– Tillitsvervene har vært fantastisk givende. I lokalforeningen opplevde jeg å bli del av et tverrfaglig kollegium som ga innblikk i bredden av det Legeforeningen er engasjert i. Det ga meg en videre horisont, og gjorde det å være tillitsvalgt både spennende og morsomt. Da jeg gikk inn som varamedlem i sentralstyret for to år siden, ble jeg imponert over den innsikten jeg fikk i hva foreningen innehar av ressurser og kompetanse til nytte for alle medlemmene. Jeg tror at mange ikke er klar over hvilket solid apparat Legeforeningen sentralt besitter, sier han.

Viktig å forebygge

– Fra mitt faglige ståsted som arbeidsmedisiner er jeg naturlig nok opptatt av forebyggende helsearbeid. I disse økonomiske ulvetider hvor norsk helsevesen har økt press, tror jeg det blir en ekstra utfordring å holde det forebyggende helsearbeidet oppe. Det er et arbeid som ikke stjeler de store avisoverskriftene, og som ikke er preget av størst dramatik. Likefullt mener jeg dette arbeidet er utrolig viktig i et helseøkonomisk perspektiv. Det er så mye godt vi kan gjøre for å hindre at folk blir en belastning for helsevesenet og for sin egen helse. Det er derfor viktig å holde søkelyset på det fore-

byggende, samtidig som man slåss for gode rammer for den kurative medisinen, påpeker den engasjerte arbeidsmedisineren.

Må være synlige

I en stor organisasjon som Legeforeningen, med et så mangslungent spekter av aktiviteter og utfordringer, blir det viktig å opprettholde et godt informasjonsarbeid fra sentralt hold og ut til all organisasjonsledd. Foreningen må oppleves som godt synlig ute i periferien blant medlemmene, sier Skipenes. Han legger også til at det er viktig for Legeforeningen at

det blir etablert et ryddig og bedre forhandlingsystem innenfor Spekter-området enn i dag. – Langtrukne forhandlingsmøter hvor vi opplever at spillereglene ikke nødvendigvis blir fulgt, sliter på tillitsvalgte som i tillegg skal drive pasientbehandling. Det gjør det heller ikke enklere å rekruttere nye tillitsvalgte, sier han.

Et tilfeldig valg

Skipenes valg av spesialitet var ganske tilfeldig. – Jeg trivdes veldig godt med både kirurgi og anestesi under studietid og tur-

Skipenes tilbringer halve sin arbeidstid i Oslo med arbeidssted på Akerhus festning. Foto Lisbet T. Kongsvik

nustjeneste, og hadde tenkt meg en yrkeskarriere innen et av de fagene, sier han. Tilfeldigheter jobbmessig og en familiesituasjon med tre bleiebarn på samme tid, gjorde at han for en periode prioriterte mer tilstedeværelse hjemme, noe jobben som bedriftslege ga ham mulighet til. – Jeg så etter hvert dimensjoner ved dette arbeidet som jeg ikke hadde sett klart for meg på forhånd. Arbeidsmedisinen gir et vidt spekter av utfordringer som jeg synes er spennende. Samspillet mellom arbeidsgiver og arbeidstaker er viktig, og et godt arbeidsmiljø gir igjen en god effektivitet. Det hele henger jo sammen, sier han.

Utdanningen en flaskehals

På spørsmål om det er spesielle utfordringer knyttet til hans egen spesialitet, svarer Skipenes kontant at det er det. – De siste helsereformene og særlig fastlegeordningen, som jeg mener er en god helsereform som har vært gunstig for hele allmenntjenesten, har nok gjort at mange arbeidsmedisinere som tidligere fungerte som både allmennleger og bedriftsleger, har valgt å gå helt og holdent inn i fastlegearbeidet. Dette har ført til at antall arbeidsmedisinere har gått ned, samtidig som vi har en betydelig flaskehals når det gjelder utdanning av spesialister. Utdanningen skjer gjennom obligatorisk tjeneste på arbeidsmedisinske avdelinger, og utdanningsstillingene er så få at de fungerer som stengsler for utdanningshastigheten. Dette kan nok bidra til at noen gir opp og velger en annen retning, sier han. Skipenes sier videre at det nå er satt lys på problemstillingen fra sentralt hold, blant annet gjennom bestillerdokumentet til foretakene. – Det er bra, men det er fare for at veien frem til at foretakene prioriterer disse utdanningsstillingene er lang, fordi de arbeidsmedisinske avdelingene ikke bidrar til økonomisk inntjening slik som rene klinikkavdelinger gjør. Vi må derfor være bevisst den faglige betydningen av å satse på forebyggende arbeid samtidig som økonomien skal gå opp, sier han.

Må sikre kvalitet

Når det gjelder bedriftshelsetjenesten, så har det de senere årene dukket opp mange aktører på markedet som ser sin mulighet til lettjente penger, sier han videre. Vi trenger en sertifisering av bedriftshelsetjenesten som sikrer en god kvalitet av tjenesten. Dette jobbes det nå med i en departementalt nedsatt arbeids- og referansegruppe, med deltakere fra partene i arbeidslivet, Direktoratet for arbeidstilsynet, Statens arbeidsmiljøinstitutt og Sosial- og helsedirektoratet. I en periode hvor Legeforeningen retter oppmerksomheten mot faglighet, mener jeg tiden er inne for å se på dette, sier han. – Med ståsted i sentralstyret gleder jeg meg veldig til å kunne bidra – i den grad jeg kan – i de prosessene som går. Dette brenner jeg virkelig for, og nå har Legefor-

eningen anledning til å vise hva den faglig står for i det forebyggende helsearbeidet, sier han svært engasjert.

Kobler av i naturen

Når arbeidsmedisineren skal koble av, så trimmer han. – Det er ekstra fint hvis jeg kan ta treningsturene sammen med kone, barn eller barns venner, sier han. Skipenes har i mange år vært engasjert i treningsarbeid for barn og ungdom, og synes det har vært givende å kunne trene samtidig som han har bidratt i ungdomsarbeidet. – Det har gitt meg en unnskyldning for all treningen noen ganger, innrømmer han. – Indre Troms inviterer til de grader til å bruke naturen, enten det er for å jakte, sanke bær og sopp eller bare for å oppleve naturen, og jeg føler jeg er heldig som har den så lett tilgjengelig, sier han. Familien har en liten hytte ved sjøen som benyttes flittig. Her henter de opp fisk til eget bruk. Det gir ro og avkobling å sitte i en liten båt på stille hav. Skipenes er også glad i musikk og har drevet litt med korsang i ulike sammenhenger, fra små visegrupper til større kor. – Sangen er en god kilde til å lade batteriene og gir avslapning, sier han.

To arbeidssteder og to dialekter

Skipenes er glad i språk og dialekter. Han tilbrakte halve oppveksten på Oslos østkant og halve i Indre Troms, og har sine røtter fra begge steder. Erfaring fra to så ulike miljøer tror han har gitt ham en god ballast og en bredere basis også sosialt.

Etter mange år som bedriftslege på grunnplanet tiltrådte han nylig en jobb på et overordnet nasjonalt nivå for å koordinere bedriftshelsetjenesten i Forsvaret. I denne jobben har han delt arbeidsplass mellom de to stedene der han har sine røtter; Oslo og Bardu. Han veksler også med letthet mellom de to dialektene. Når han ankommer Oslo skrur han regelrett på en bryter og svitsjer over fra Bardu-dialekten og omvendt. – I den nye stillingen ligger oppgaver som jeg gleder meg til å starte med, sier han. Skipenes er fast medlem i forsvarssjefens hovedarbeidsmiljøutvalg. Der får han brukt sin arbeidsmedisinske kompetanse. – I Forsvaret tar de virkelig helse, miljø og sikkerhet på alvor. Det er de nødt til med tanke på internasjonale operasjoner og den store belastning det er for personalet som gjentatte ganger må ut på slik tjeneste – en tjeneste som kan være svært belastende og risikofyllt både for den ansatte og vedkommendes familie, avslutter Gunnar Skipenes, før han forsvinner ut av Legenes hus på vei til Sosial- og helsedirektoratet. Der skal han representere Akademikerne på et møte for organisasjonene i arbeidslivet, hvor fysisk aktivitet, ernæring og tobakk står på dagsordenen.

Lisbet T. Kongsvik

lisbet.kongsvik@legeforeningen.no
Avdeling for informasjon og helsepolitikk

Fra sentralstyrets møte 11.9. 2007

Nye forhandlingsutvalg

Sentralstyret har nedsatt nye forhandlingsutvalg for perioden 1.9. 2007–31.8. 2009.

Presidenten leder forhandlingsutvalgene i alle tariffområder.

Tariffområdet Spekter

Torunn Janbu, leder
Arne Refsum, Of
Bård Lilleeng, Of
Hege Gjessing, Ylf
Espen Møller-Hansen, Ylf

Tariffområdet HSH

Torunn Janbu, leder
Arne Refsum, Of
Kyrre Kittang Reiakvam, Ylf

Tariffområdet Stat

Torunn Janbu, leder
Amund Gulsvik, LVS
Arne Refsum, Of
Kjersti Baksaas-Aasen, Ylf
Jan Fuglesang, Legeforeningens representant i Akademikerne stat
Medlem fra LSA oppnevnes senere

Tariffområdet KS/Oslo kommune

Torunn Janbu, leder
Ole Edvard Strand, Af
Lars Eikvar, Of/Oslo legeforening
Anders Nordby, Ylf
Medlem fra LSA oppnevnes senere

Representanter for sekretariatet deltar i samtlige forhandlingsutvalg.

Nytt tariffutvalg

Tariffutvalget består for perioden 1.9. 2007 – 31.8. 2009 av:

Torunn Janbu, leder
Jan Emil Kristoffersen, Allmennlegeforeningen (Af) nestleder
Bente Bjørnhaug Pedersen, (Af) (personlig vara oppnevnes senere),
Kari Sollien (Af), vara: Tone Dorthé Sletten
Harald Guldsten, Praktiserende Spesialisters Landsforening (PSL), vara: Michael Strand
Ove Andreas Mortensen (PSL), vara Tore Hind Fagerlund
Ernst Horgen, Leger i samfunnsmedisinsk arbeid (LSA), vara Barbro Kvaal
Inger Lise Haakstad, Overlegeforeningen (Of), vara: Dag Rieve Kristiansen
Anders Nordby, Yngre legers forening (Ylf), vara: Mads Sabel.

I tillegg deltar representanter for sekretariatet.